

Farní věstník

PROSINEC 2013

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXI, číslo 12

Vzkříšení těla a život věčný

V této poslední kapitole našeho uvažování nad vyznáním víry je těžké uvádět nějaké konkrétní zaručené informace. Vždyť v samotném Písmu svatém čteme v druhé kapitole Pavlova Prvního listu Korintským: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují." Tento verš je nejenom odkazem na 64. kapitolu knihy proroka Izaiáše, ale především jasným vyjádřením toho, že lidská mysl není schopna plně poznat to co přijde při dovršení dějin tohoto světa.

Vzkříšení těla a život věčný popisuje katechismus katolické církve takto: Při smrti se duše odděluje od těla, ale při vzkříšení Bůh navrátí našemu proměněnému tělu nepomíjející život tím, že je spojí s naší duší. Jako Kristus je vzkříšen a žije navěky, tak i my všichni vstaneme z mrtvých v poslední den. Věříme v opravdové vzkříšení toho těla, které máme nyní. Nicméně zatímco se zasévá dohrobu tělo pomíjející, vstává z mrtvých tělo nepomíjející, tělo zduchovnělé (1 Kor 15,44). Následkem prvotního hříchu člověk musí podstoupit tělesnou smrt, které by byl ušetřen, kdyby nebyl zhřešil. Ježíš, Boží Syn, dobrovolně za nás podstoupil smrt úkonem naprostého a svobodného podrobení se vůli Boha, našeho Otce. Svou smrtí přemohl smrt, a tak otevřel všem lidem možnost ke spáse. Každý člověk dostává ve své nesmrtelné duši svou věčnou odplatu hned po své

smrti, při soukromém soudu, od Krista, soudce živých i mrtvých. Věříme, že duše všech, kteří umírají v Kristově milosti, tvoří Boží lid za hranicemi smrti, která bude s konečnou platností přemožena v den vzkříšení, kdy budou tyto duše spojeny s vlastními těly. Věříme, že množství duší, shromážděné kolem Ježíše a Marie v ráji, tvoří nebeskou církev, kde tyto duše ve věčné blaženosti vidí Boha tak, jak je, a kde v různém stupni a různým způsobem se podílejí spolu se svatými anděly na božské vládě příslušející Kristu ve slávě, přimlouvají se za nás a pomáhají nám v našich slabostech svou bratrskou péčí. Ti, kteří umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očištěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobeni očišťování, aby dosáhli svatosti, která je nutná pro vstup do Boží radosti.

Církev podle Kristova příkladu varuje věřící před smutnou a trýznivou skutečností věčné smrti, nazývanou také peklem. Hlavním pekelným trestem je věčné odloučení od Boha; člověk může mít jen v Bohu život a štěstí, pro které byl stvořen a po nichž touží. Na konci časů dosáhne Boží království své plnosti. Pak budou spravedliví kralovat s Kristem na věky, oslaveni v těle i v duši, a i sám hmotný vesmír bude proměněn. Bůh pak bude všechno ve všem (1 Kor 15,28), ve věčném životě.

Víra ve vzkříšení a život věčný je zásadním bodem křesťanské víry. Jak říká svatý Pavel v patnácté kapitole 1. listu Korint'anům "Není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!"

Učme se již dnes stále hlouběji poznávat lásku našeho nebeského Otce, který nás povolal k věčnému životu. Učme se tuto lásku následovat svým životem a děkujeme Bohu za toto velké povolání které nám lidem dal. Kéž nás povzbudí i nadcházející oslava Kristova narození.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v prosinci 2013

Ne	1. 12. 2013	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží
So	7. 12. 2013	8:00 17:00	sv. Anna Matka Boží
Ne	8. 12. 2013	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží
So	14. 12. 2013	17:00	Matka Boží
Ne	15. 12. 2013	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží
So	21. 12. 2013	17:00	Matka Boží
Ne	22. 12. 2013	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží
Út	24. 12. 2013	24:00	sv. Jakub
St	25. 12. 2013	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží
Čt	26. 12. 2013	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží
So	28. 12. 2013	17:00	Matka Boží
Ne	29. 12. 2013	7:30 9:00 10:30	Jména Ježíš sv. Jakub Matka Boží

Úvod ke knize Leviticus

Význam knihy

Dříve mizivý zájem o Leviticus jako knihu překonanou dnes stoupá z důvodů historických (hlubší poznání judaismu v náboženském kontextu starověku) i teologických (lepší pochopení křesťanského kultu a jeho symboliky v kontextu života komunity).

Titul a obsah

Hebr. název Wayyiqra (A zavolal) představuje první slovo knihy, řec. název Leuitikon vyjadřuje obsahové zaměření na činnost kněžů z

kmene Levi.

Strukturální rozčlenění:

1. Předpisy o obětech (kap. 1-7)
2. Kněžské řády (kap. 8-10)
3. Předpisy o čistém a nečistém (kap. 11-16)
4. Kodex svatosti (kap. 17-26)
5. Dodatek – směrnice pro sliby a dary (kap. 27)

Pramen a datace

Veškerý materiál shromážděný v Lv se soustřeďuje převážně na obětníky a oběti, v návaznosti na Ex 25-31; 35-40 (kultovní prostor) a s pokračováním v Nm 1-10 (kultovní společenství).

Zdá se, že se zde projevuje snaha poexilního kněžstva spojit kult druhého chrámu s kultem mojišské doby čili zaštitit ho autoritou slavné počáteční epochy izraelského zákonodárství; kultovní předpisy Lv představují většinou relativně pozdní stadium a jako takové předpokládají dosti dlouhý vývoj, třebaže některé z nich mohou svými počátky sahát do doby mnohem starší.

Literární druh a originalita Levitica

Zákonodárství obsažené v Lv má místy etický charakter (např. kap. 19-20), ale vcelku převažuje charakter liturgický – syntéza kultovních tradic z minulosti Izraele, včetně různých převzatých prvků, ovšem proniknutá duchem zcela autentické víry v Hospodina.

Odhlédneme-li od reálného nebezpečí formalismu (srov. ostrou kritiku proroků), je tento biblický zákoník nesporně prodchnut ryzím a hlubokým smyslem pro svatost, tzn. z negativního hlediska eliminaci hříchu (opaku svatosti) a z pozitivního maximální připodobnění se Bohu, který je Svátý.

K tomuto ideálu má směřovat celý život Izraelity od těch nejpřirozenějších fyzických úkonů až po slavení liturgie, od každodenních vztahů k bližnímu až po důležité rozhodování o osudech celého společenství.

(podle skript doc. Josefa Hřebíka, Th.D.) zpracoval Stanislav Pacner

Leviticus, kapitola 1

I zavolal Hospodin Mojžíše a promluvil k němu ze stanu setkávání: “Mluv k synům Izraele a řekni jim: Když někdo z vás přinese dar Hospodinu, přinesete svůj dar z dobytka, ze skotu nebo z bravu.

Jestliže jeho darem bude zápalná oběť ze skotu, přivede samce bez vady. Přivede jej ke vchodu do stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem. Vloží ruku na hlavu zápalné oběti; ta mu získá zalíbení a zproští ho viny. Dobytče pak porazí před Hospodinem a Áronovci, kněží, přinesou krev v oběť; krví pokropí dokola oltář, který je u vchodu do stanu setkávání. Stáhne kůži ze zápalné oběti a rozseká oběť na díly. Synové kněze Árona vloží na oltář oheň a na oheň narovnají dříví. Díly, hlavu a tuk narovnají pak Áronovci, kněží, na dříví, které je na ohni na oltáři. Vnitřnosti však a hnáty omyje kněz vodou a všechno obrátí na oltáři v obětní dým. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůni pro Hospodina.

Jestliže jeho dar pro zápalnou oběť bude z bravu, z ovcí nebo z koz, přivede samce bez vady. Porazí ho před Hospodinem při severní straně oltáře a Áronovci, kněží, pokropí jeho krví oltář dokola. Rozseká oběť na díly i s hlavou a s tukem a kněz to narovná na dříví, které je na ohni na oltáři. Vnitřnosti však a hnáty omyje kněz vodou; všechno přinese v oběť a na oltáři obrátí v obětní dým. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůni pro Hospodina.

Jestliže jeho darem Hospodinu bude zápalná oběť z ptactva, přinese svůj dar z hrdliček nebo z holoubat. Kněz přinese ptáče k oltáři, nehtem mu natrhne hlavu a na oltáři obrátí v obětní dým; jeho krev nechá vykat na stěnu oltáře. Odstraní vole s vývrzkem a pohodí to k východní straně oltáře, kde je popel z tuku. Pak mu kněz natrhne křídla, ale neodtrhne je a na oltáři je obrátí v obětní dým na ohni ze dříví. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůni pro Hospodina.

Leviticus, kapitola 2

Když někdo přinese Hospodinu darem přidavnou oběť, bude jeho darem bílá mouka. Poleje ji olejem, vloží na to kadidlo a donese ji Áronovcům, kněžím. Kněz z ní vezme plnou hrst bílé mouky s olejem i všechno kadidlo a jako připomínku ji na oltáři obrátí v obětní dým. Jako oběť ohnivá bude libou vůni pro Hospodina. Zbytek přidavné oběti případně Áronovi a jeho synům jako velesvatý podíl z ohnivých obětí Hospodinových.

Když přineseš darem přidavnou oběť pečenou v peci, budou to nekvašené bochánky z bílé mouky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem. Jestliže bude tvým darem přidavná oběť připravená na pánvi, bude z bílé mouky zadělané olejem, nekvašená. Rozdrobiš ji na sousta a poleješ ji olejem. To bude přidavná oběť.

Jestliže tvým darem bude přidavná oběť připravená v kotlíku, ať je připravena z bílé mouky s olejem. Takto připravenou přidavnou oběť přineseš Hospodinu: předáš ji knězi a on ji donese k oltáři. Kněz oddělí hrst přidavné oběti a jako připomínku ji na oltáři obrátí v obětní dým. Jako oběť ohnivá bude libou vůni pro Hospodina. Zbytek přidavné oběti případně Áronovi a jeho synům jako velesvatý podíl z ohnivých obětí Hospodinových.

Žádná přidavná oběť, kterou přinesete Hospodinu, nebude připravována kvašením; žádný kvas a žádný med neobráte v obětní dým jako ohnivou oběť Hospodinu. Můžete je přinést Hospodinu jako dar z prvotín, ale nebudou na oltáři obětovány v libou vůni. Každý dar své přidavné oběti soli osolíš. Nenecháš svou přidavnou oběť bez soli smlouvy svého Boha. S každým svým darem přineseš sůl.

Jestliže přineseš Hospodinu přidavnou oběť raných plodů, přineseš klasy pražené na ohni a drcené zrní z nového obilí jako přidavnou oběť svých raných plodů. Přidáš k ní olej a položíš na to kadidlo. To bude přidavná oběť. Kněz obrátí v obětní dým jako připomínku hrst rozdrceného zrní s olejem i všechno kadidlo. To bude ohnivá oběť Hospodinu.

Král Ježíš, království Boží

"Slavnost Ježíše Krista" Krále je svátek, který se slaví poslední neděli liturgického roku (dle katolického liturgického kalendária jde o 34. neděli v liturgickém mezidobí - poslední neděli před adventem). Svátek vyhlásil v roce 1925 papež Pius XI. Svátek připomíná Kristův královský titul, Kristovu svrchovanost nad lidskými dějinami i nad všemi "vládcí" v tomto světě. "Ježíš Kristus - Pán a Král - je cíl lidských dějin, bod, v němž se sbíhají tužby dějin a civilizace, střed lidského pokolení, radost všech srdcí a naplnění všech jejich tužeb. Jeho vzkřísil Otec z mrtvých, vyvýšil a umístil po své pravici..."

Veliké zklamání: Ježíš není králem dle našich představ

Není to tak trochu trapné, slavit svátek Krista Krále uprostřed světa, kterému je Kristus zcela lhostejný? Uprostřed

světa, který sice v něčem je ochoten brát křesťanství na vědomí mezi řadou dalších věcí, ale který za suverénního pána je ochoten uznat jen a jen člověka, jen a jen sebe sama? Kdyby Ježíš byl Králem tohoto světa, kdyby jeho království bylo odtud, neměli bychom šanci. Byli bychom něčím jako folklorní spolek, byli bychom ušlechtilými opatrovateli starých tradic, kteří vědí, že svět jde jinak, ale svých tradic se nevzdávají. Anebo, kdyby Ježíš byl mocným a úspěšným králem tohoto světa? Tak bychom byli zřejmě jeho vojáky, kteří by někde s někým válčili a rozšiřovali beztak pestrou paletu násilností. Jenže evangelium říká, že jeho království není odtud. A dějiny křesťanství a dějiny světa to dosvědčují. Je v tom požehnání a zdroj těžkostí zároveň. Protože "svět miluje, co je jeho", a tedy to, co jeho není, nemiluje. O tom se přesvědčovali všichni světci a mnozí další křesťané v historii. Svět nemá rád to, co je cizorodé. Ale na druhé straně žádné království z tohoto světa, žádný král z tohoto světa neřeší úplně a s věčnou platností osud člověka. I ten nejlepší král se jen snaží omezit zlo a úděl člověka zlepšit. Ale přemoci zlo, na to nemá ani síly, ani schopnosti. A že by dal svůj život za své poddané, kteří ho možná ani nemají moc rádi, to čekat nemůžeme.

Ježíš je tedy podivným Králem. Nemá možnost se v tomto světě celkem nijak proslavit. Vrcholem jeho konání je, že zemře. A ti, co patří do jeho království, nejsou jeho poddanými, ale jeho bratry, královskými syny. A všechno to, co se zde na zemi v jeho království odehrává, nesměřuje k upevnění jeho moci, jeho pozice na zemi, ale míří to z této země, z tohoto světa a života pryč, dál, tam, kam nikdo nevidí... Divné. A přece tahle "věc" už běží téměř dva tisíce let, a i když ji mnozí už tesali náhrobní kámen a ona sama si mnohdy počínala tak, že to vypadalo, že se tím zničí, je tu stále a ve světovém měřítku vůbec nevypadá jako umírající.

Podívejme se ale teď sami na sebe. Kde jsme? Jsem uvnitř, v Ježíšově království, které není odtud? Doufám, že ano. Vždyť jsme byli křtem přijati mezi královské děti a pokud jsme tomu uvěřili a pokud jsme neodešli z domu, jsme v něm stále. V Ježíši vidíme někoho, koho si vážíme a koho milujeme. A snad i chceme, aby si ho vážili i druzí. Můžeme snít o tom, jak by to bylo na světě bezvadné, kdyby všichni lidé Ježíše uznávali, kdyby se všichni pozemští vládcové cítili být jemu odpovědnými. Můžeme o tom snít. Víme ale, že skutečnost je naprosto jiná. Nešlo by to tedy nějak udělat, aby opravdu všichni Ježíše uznávali? Neměl by on pro to něco udělat? Nějak se na světě proslavit, ukázat svou moc, prostě předvést se na úrovni myšlení a citění dnešních lidí? Snad o něčem podobném snil i Jidáš, aspoň někteří tak soudí. Ale Ježíšova cesta je jiná. On je Králem, jehož království není odtud, jehož království zůstane ve světě vždy poněkud cizím. Ale on je současně tím, kdo má ve světě stále "svoje lidi", královské děti, ty, co ho bez výhrad za krále pokládají... nás! Nás? Bohužel, otázka je tu namístě. Jestliže není Ježíš skutečně a plně pánem a králem našeho života (to totiž neznamená jen, že ho máme rádi, že jsme pro něho nadšeni, ale že ho respektujeme víc, než kohokoliv jiného a hlavně - že jeho neefektivní cestu bereme za svou), pak je zbytečné snít o tom, jak by mohl být králem pro druhé. Ale jestliže tímto našim Králem a Pánem je, pak to není se světem tak zlé. Protože potom my jsme ti, kdo mohou jednat v jeho jménu - v jeho jménu svědčit o lásce Otcově, v jeho jménu uzdravovat, vyhánět zlé mocnosti, osvobozovat, zprostředkovat spásu. Je to fantazie? On je fantastický! Nebylo by tedy vůbec dobré, kdybychom jeho vyvýšili a sebe ponížili tak, že by se zdálo, že vzdálenost mezi Ježíšem a námi je nepřekonatelná. On přece přišel kvůli nám, aby nás pozvedl. A je na nás, abychom to přijali a uznali, abychom vzali za své, že na jeho kralování máme podíl, že jsme královským národem. Právě toto je k jeho slávě, která má na nás v tomto světě záhit.

převzato z www.pastorace.cz

Pout' do Osvětimi – Polsko, 15-17. 11. 2013

Ve dnech 15. až 17. listopadu 2013 podnikla čtveřice mužů z Telče, společně s dalšími 36 muži, pouť do Osvětimi v Polsku. Navštívili jsme bývalý koncentrační tábor Osvětim – Březinka. Tento koncentrační tábor založili němečtí fašisté za druhé světové války a měl jediný úkol – fyzickou likvidaci především Židů a také ostatních obyvatel okupovaných zemí, jednalo se tedy o vyhlazovací tábor.

Po cca 10 km pěší pouti z vlakové stanice nedaleko Osvětimi, jsme následně absolvovali cca 6 hodinovou prohlídku a velmi strhující výklad v podání české průvodkyně žijící v nedalekém městě. Autentičnost a velmi silná vypovídající schopnost expozic, prohlídka dochovaných prostor plynových komor, krematorií, cel, dřevěných baráků pro vězně a osobní naše přítomnost na místech nesmírného utrpení staniců vězňů v nás zanechala silný zážitek.

Pro případné ubytování doporučujeme využít místních salesiánů, čehož jsme využili také my. Nezbyvá, než návštěvu tohoto místa doporučit každému dospělému, ale také našim mladým (starším cca 16 let), neboť velmi křehká je hranice pro vznik nové totality a nesnášenlivosti vůči jiné národnosti. A PROTO JEĎTE !!!

VVPT

Zpráva z jednoty Orla

Orel vítězí ve Svatomartinském florbalovém turnaji

Poslední sobotu v říjnu starší žáci z Orla jeli do Třeště na III. ročník Svatomartinského florbalového turnaje. Ve skupině A postupně vyhráli 6:2 s Třeští, 7:0 s Rynářcem a v posledním zápase podlehli v prodloužení 1:2 s Horní Cerekví. Druhé postupové místo znamenalo, že se telčští reprezentanti utkali s dávným rivalem Kněžicemi. Tentokrát vzájemné poměrování sil vyznělo lépe pro Telč. Vítězství 4:0 nám zajistilo postup do finále. Zde se Orli měli již podruhé utkat s Horní Cerekví. V důležitějším finálovém zápase naši již dokázali získat převahu na hřišti a vítězstvím 2:1 vybojovali pro Telč turnajový putovní pohár. Největší zásluhy na úspěchu v tomto turnaji měli Mirek Smetana a Tomáš Filip, kteří svorně vstřelili po sedmi brankách.

Vánoční koncert

Jakub Jan Ryba - Česká mše vánoční

Farní pěvecký sbor Santini zve všechny lidi dobré vůle ke společnému prožití vánočního koncertu v **neděli 29. prosince 2013 v 15 hod. v kostele Jména Ježíš v Telči**, při kterém zazní nejen vánoční skladby a koledy, ale také známá Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby pro sbor, sóla, varhany a orchestr.

Účinkuje: pěvecký sbor Santini,
Ad Hoc Quartet z Třebíče a hosté.
Sbormistr – Anežka Tichá
Dirigent – Karel Tomek

Vstupné dobrovolné. Více informací na www.santini-telc.cz.

Po koncertu bude setkání na popovídání a malé občerstvení ve farním průjezdu. Těšíme se na Vás.

!!! SBOR SANTINI HLEDÁ NOVÉ ZPĚVÁKY, HLAVNĚ TENOR. !!!

Hlaste se u Anežky Tiché, u ostatních členů sboru nebo na telefonu 776278508.

Prosíme dobrovolníky o přípravu teplých nápojů a pohoštění. Proviant, prosím, přinášejte od 14.30 do 15.00 hod nebo po koncertu asi po 16.00 hod. Předem děkujeme.

J+

200. výročí narození Jana Evangelisty Kypky (1. prosince 1813, Borotín – 5. dubna 1868, Telč)

Jeho otec byl tkalcem a vesnickým muzikantem. Základní hudební vzdělání tak získal v rodině a v borotínské škole. Otec zemřel když mu bylo 11 let. Rodina se tak dostala do obtížné finanční situace. Absolvoval proto pouze šestiměsíční kurz a stal se učitelským pomocníkem v Kunžaku a později Čiměři. V roce 1832 přeče jen vstoupil na Varhanickou školu v Praze a po jejím absolvování se stal varhaníkem v Jindřichově Hradci a o rok později i učitelem. Zde také zkomponoval svou první známou skladbu *Jesu dulcis*.

Komponoval převážně chrámovou hudbu. V Jindřichově Hradci napsal 26 větších a více než 30 drobnějších a příležitostných skladeb. Účastnil se soutěží, které pořádala pražská Varhanická škola a v roce 1837 zde získal 3. cenu za *Pastorální mši A-dur*. Mše byla komponována na český text, získala si velkou popularitu a dodnes je ve vánoční době na repertoáru mnoha souborů, podobně jako Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby. Stal se i kapelníkem ostrostřelecké hudby a pro tento soubor zkomponoval i řadu skladeb zábavné a taneční hudby (*Jindřichohradecký valčík*, *Hradecká polka*, *Střelecký kvapík*).

V roce 1848 přesídlil do Telče. Učil na dívčí obecné škole, stal se zde ředitelem kůru a sestavil a řídil chrámový sbor a orchestr. Založil zde i hudební školu. V Telči působil až do své smrti v roce 1868. Jeho záslužná práce neunikla pozornosti nadřazených školských úřadů a rok před smrtí mu byl udělen titul *Vzorný učitel*. Pod jeho vlivem se Telč stala střediskem nejen hudebního, ale i českého společenského života. Byl vlasteneckého přesvědčení a věnoval se i literární činnosti. Napsal a vydal učebnice zeměpisu, dějepisu, německé gramatiky a psal i hudebně teoretické práce. Přeložil z latiny životopis hraběnky Františky Slavotové a napsal i *Stručný dějepis města a panství Telče*. Rukopis vlastního životopisu pak připravil k vydání jeho syn Bernard.

Z farní knihovny

Promluvy z Argentiny – Jorge Mario Bergoglio - František

Promluvy z Argentiny ukazují na pastýřskou péči kardinála Jorgeho Maria Bergolia o Kristovu církev, ale i vímavost pro konkrétní problémy společnosti v jeho domovině. Jde o promluvy, které přednesl ještě jako arcibiskup Buenos Aires v letech 2006 až 2013, tedy v době těsně před zvolením papežem.

Oslovuje v nich různé adresáty na různá témata: jak střežit poklad víry a přitom si ho nenechat jen pro sebe; problémy výchovy v současném světě; pastorační práce ve městě; růst ve víře; téma práce; ochrana dětí a péče o seniory; chudoba, sociální dluhy a sociální spravedlnost...

Důrazy, které dnes coby papež vnáší do církve a společnosti, se tedy neobjevují až s jeho zvolením, ale vyrůstají z jeho dřívějších postojů a z letitých zkušeností dělníka na Kristově vinici.

Vánoční tajemství – Edita Steinová

“Křesťanská tajemství jsou nedělitelným celkem. Když se člověk pohrouží do jednoho, je doveden ke všem ostatním. Tak vede cesta z Betléma nezadržitelně na Golgotu, od jesliček ke kříži.” (Edita Steinová)

Tajemství vtělení v sobě zahrnuje všechny základní pravdy duchovního života, žitého v milosti, skrývá v sobě jako v zárodku celou “hloubku i výšku, šířku i délku” Kristovy lásky, ale tím i křesťanova života. “Co znamená Boží synovství? Být malý a zároveň velký. Znamená to zcela vyjít ze sebe sama, z úžiny vlastního života, a vrůst do šířky života Kristova.”

Drobný, ale obsahem velice hutný text Vánoční tajemství předkládáme čtenářům v novém překladu. Edita Steinová zde zdůrazňuje pokoj, který narozením Božího Dítěte přichází do lidských srdcí, je však vzdálena jakémukoli lacinému sentimentu, vždyť po svátku Narození Božího Syna následují svátky prvních mučedníků: “Tajemství Vtělení a tajemství zla spolu úzce souvisejí. (...) Před Dítětem v jesličkách se tříbí duchové.”

Andělské úsměvy – Eduard Martin

Kniha povídek tematicky navazuje na předcházející povídkové soubory, které postupně vycházely v Karmelitánském nakladatelství. Autor s citlivým postřehem a smyslem pro detail zaznamenává nejruznější prožitky lidí, v nichž jediné dobré slovo, pouhé gesto nebo nepatrný čin výrazně proměnily jejich životy nebo vzájemné vztahy. Na konkrétních životních situacích dokládá, jak důležité je vnímat potřeby svého bližního a s citlivou uvážeností na ně reagovat. Svými povídkami nás vyzývá k zamyšlení, jak sami nakládáme se slovy, gesty nebo skutky ve vztahu k druhému člověku.

Ve farní knihovně je ještě k vyzvednutí několik objednaných stolních kalendářů. Pokud by měl ještě někdo z farníků o kalendáře zájem, nahlaste se prosím co nejdříve, abychom mohli kalendáře dovézt.

Z matriky:

V měsíci listopadu přijali svátost křtu:

Markéta Anna Bauerova
Daniel Vojtěch Kadlec
Ester Anronie Silvestrová

V měsíci listopadu nás předešli na věčnost:

František Dvořáček
Bohuslav Svoboda
Marie Jahnová

Uzávěrka příštího čísla je v sobotu 21. 12. 2013

Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz